

CİLT 5 • SAYI 3 • KIŞ 2003

TÜRKİYE PSİKIYATRİ DERNEĞİ BÜLTENİ

YILDA ÜÇ SAYI YAYINLANIR • ÜYELERE ÜCRETSİZ OLARAK GÖNDERİLİR

SUNU

- VII. Bahar Sempozyumu Programı
  - Psikiyatri Yeterlilik Kurulu Çalışmaları
  - PSİKIYATRİ NOTLARI
- Bakırköy'de psikiyatri asistanı olmak
  - BİR KONU İKİ GÖRÜŞ
Birinci Basamakta Ruh Sağlığı Eğitimi
- TPD BİLİMSEL ÇALIŞMA BİRİMLERİ DOSYASI
Türkiye Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri
Türkiye Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri Yönergesi
Türkiye Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri ve Koordinatörleri
Türkiye Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri Koordinatörleri 38. Ulusal Psikiyatri Kongresi'nde toplandı
Duygudurum Bozuklukları Çalışma Birimi Etkinlikleri
- TOPLANTI KONGRE

Değerli meslektaşlarım merhaba,

2003 yılının bu ilk günlerinde sizlere seslenmenin mutluluğunu yaşıyorum. Olumlu ve olumsuz yönleriyle bir yıl daha sona erdi. Türkiye Psikiyatri Derneği Yönetim Kurulu geçtiğimiz yıl içinde bir çok etkinlikte bulundu. 6. Bahar Sempozyumu'nun düzenlenmesi, 11. Anadolu Psikiyatri Günleri'ne katkılarımız, 38. Ulusal Psikiyatri Kongresi'ne olan aktif katılımımız bunların arasında sayılabilir. Bu kongrede hekimlikte kötü uygulamalar ("malpractice") yasa tasarısı izleyicilerin yakın ilgi gösterdiği bir forum bağlamında ele alınmış ve tartışılmıştır.

10 Ekim 2002 Dünya Ruh Sağlığı Günü'nde derneğimizce düzenlenen iki günlük programda konuyla ilgili konuşmalar yapılmış, medya temsilcilerinin de katıldığı program ilgi uyandırmış ve olumlu geribildirimler almıştır. Yeterlilik kurulu yönerge taslağı gündemimizdedir ve konuya ilişkin çalışmalar sürmektedir. Ayrıca İstanbul şubesine bir mekan kazandırmış olmak bizi memnun eden etkinliklerimiz arasındadır.

Derneğimiz Sağlık Bakanlığı tarafından düzenlenen ülkemizde ruh sağlığı politikasının belirlenmesiyle ilgili toplantıya davet edilmiş ve Merkez Yönetim Kurulunca bu toplantıda temsil edilmiştir.

Bu yıl gerçekleşecek olan 12. Anadolu Psikiyatri Günleri, 7. Bahar Sempozyumu ve 39. Ulusal Psikiyatri Kongresi'ne ilişkin hazırlıklar ilgili düzenleme kurullarında görev alan üyelerimizin yoğun çabalarıyla sürmektedir.

Bölgemizde savaş söylemlerinin yoğunlaştığı şu günlerde, ülkemiz insanlarında savaşın olası sonuçlarına ilişkin gergin bir bekleyiş söz konusudur. Bu durum bir biçimde toplum olarak ruh sağlığımızı tehdit eder niteliktedir. Dileriz ki 2003 yılı dünyadaki tüm insanlara barış ve esenlik getirsin!..

Bilim, etik ve dayanışma ilkelerimizi anımsatırken hepinize saygı ve sevgilerimi sunarım..

Prof. Dr. Savaş Kültür

TPD Genel Başkanı

7. Bahar Sempozyumu Programı

Bahar Sempozyumlarının 7. si bu yıl 30 Nisan-4 Mayıs tarihleri arasında Kemer Mirage Park otelde düzenlenecektir. Sempozyum sırasında 11 panel, 10 konferans, 10 çalışma grubu, iki forum düzenlenecektir. Sempozyumun ilk konferansı Almanya'da yaşayan ve yaptığı araştırmalar ile beyin çalışmasına yeni bir bakış açısı getiren ve çalışmalarıyla birçok ödül alan Prof. Dr. Onur Güntürkün'ün "*Prefrontal Korteks ve Yönelimsel İşlevler: Makinenin İç Görüntüsü*" başlıklı konuşması olacaktır. Bu yıl sempozyumun bir tam günü Cinsel Eğitim, Tedavi ve Araştırma Derneği'yle (CETAD), Türkiye Psikiyatri Derneği Cinsel İşlev Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi'nin düzenlediği "*Psikiyatri ve Cinsellik*" isimli toplantıya ayrılmıştır. Sağlık Bakanlığı tarafından "*Ulusal Ruh Sağlığı Politikası*" oluşturulmasına ilişkin toplantılar düzenlenmeye başlanmıştır. Derneğimizin bu konudaki görüşlerinin oluşturulması ve sunulması amacıyla aynı konuyla ilgili bir forum sempozyumun ikinci gününde yer alacaktır. "*Kadın Ruh Sağlığı'na İlişkin Merak Ettiklerimiz*" ve "*Bipolar bozukluk ile ilgili son gelişmeler ve Türkiye'deki araştırma gereksinimlerinin belirlenmesi*" başlıklarıyla iki uzun süreli, tartışmalı panel düzenlenmiştir. Çalışma grupları, daha çok kurs ve uzmanla buluşma biçiminde olup, eğitici nitelik taşıyacaktır. Sempozyumda yer alan panel, konferans ve çalışma gruplarına ilişkin bilgi aşağıda yer almıştır.

Sempozyumun ilk günü psikiyatri asistanları ve uzmanlık derneğimiz arasında sıcak ve işbirliğine dayanan bir ilişki kurmak amacıyla bir kokteyl düzenlenecektir. Tüm asistan meslektaşlarımızın toplantıya katılımını bekliyoruz. Poster bildiriler sempozyumun ikinci günü öğle yemeği sırasında sunulacak ve ertesi gün yeni yayınlanan "*Türkiye Psikiyatri Derneği Ödül Yönergesi*"'ne göre ödül adayı olan posterlerin sunumu jüri önünde yapılacaktır.

Bilimsel çalışma birimlerinin toplantıları sempozyumun ilk günü hariç her gün saat 14:00-15:30 arasında yapılacaktır.

FORUM

Ulusal ruh sağlığı politikası

Yöneten: İsmet Kırpınar

Türkiye Psikiyatri Derneği: Örgütlenme ve etkinlikler

Yöneten: Savaş Kültür

PANELLER

Bipolar bozukluk ile ilgili son gelişmeler ve Türkiye'deki araştırma gereksinimlerinin belirlenmesi

Yöneten: Simavi Vahip

- Yeni genetik ve nörobiyolojik bulgular ve gereksinimler, *Ali Saffet Gönül*
- Epidemiyolojik ve klinik görünümü ilişkin yeni bulgular ve gereksinimler, *Olca Yazıcı*
- Farmakoterapide yenilikler ve gereksinimler, *Ayşegül Yıldız*
- Gidiş, sonlanım ve psikososyal konular: Yenilikler, gereksinimler, *Simavi Vahip*

Tartışmacılar: Zeliha Tunca, Timuçin Oral
Raportörler: Fisun Akdeniz, Ayşegül Özerdem

Kadın ruh sağlığına ilişkin merak ettiklerimiz

Şahika Yüksel, Başak Yücel, Peykan Gökalp, Nahit Mukaddes, Aslıhan Polat, Ayşın Noyan, Leyla Gülsüren, Yıldız Akvardar

Psikiyatride etik dışı uygulamalar

Yöneten: Doğan Şahin

İsıl Vahip, Solmaz Türkcan, Doğan Yeşilbursa

Felsefi, nörobiyolojik ve psikolojik açıdan kendilik

Yöneten: İsmet Kırpınar

- Kendilik gerçek mi yoksa bir kurgu mu?, *Ahmet İnam*
- Nörobiyolojik açıdan kendilik, *Lütfü Hanoğlu*
- Kendilik kavramının psikoloji tarihi içinde seyri, *İsmet Kırpınar*
- Kendilik gelişiminde rüyaların işlevleri, *M.Yücel Ağargün*
- Kendilik ve ölüm farkındalığı, *Hayrettin Kara*

Bağımlılıktaki psikoterapi uygulamaları

Yöneten: Mansur Beyazyürek

- Bireysel Terapiler, *Ayhan Kalyoncu*
- Terapötik Komünite Tedavileri, *Özkan Pektaş*
- Bağımlılık tedavisinde psikoanalitik yaklaşım, *Defne Tamar*
- Tedavide yeni bir seçenek: Buprenorfin deneyimi, *Mehmet Çakıcı*

Klinisyenlerin zorlandıkları vakalar ve kognitif davranış terapileri

Yöneten: Mehmet Z. Sungur

- Kognitif davranış terapilerinin dün, bugün, yarın, *Mehmet Z. Sungur*
- Kısıllık bozuklukları ve kognitif davranış terapileri, *Hakan Türkçapar*
- Şizofreni ve kognitif davranış terapileri, *Tamer Aker*
- Travma sonrası stres bozukluğu ve kognitif davranış terapileri, *Ebru Şalcıoğlu*

Günümüzde psikoterapi yaklaşımlarında neredeyiz?

Yöneten: Perin Yolaç

Elif Kabakçı, Buket Erkal, Gonca Soygüt, Zeynep Atbaşoğlu

Tikler, kompulsyonlar, ve bazal ganglionlar:

Nöroanatomi fenomenolojisi

Yöneten: Yankı Yazgan

- Bazal ganglionların işlevsel nöroanatomi, *Dost Öngür*
- Tikler, dürtüler ve kompulsyonlar: çocukluktan yetişkinliğe, *Yankı Yazgan*
- Tourette sendromu'nu değerlendirmede duyuşal fenomen, *Ayşe (Rodopman) Arman*

"Hiperaktif" bir mâzi genç ve yetişkinde psikiyatrik tanı ve tedaviyi nasıl etkiler?

Yöneten: Yankı Yazgan

- Erken çocukluk dönemindeki yetersiz bağlanma ve travmatik yaşantıların dikkat gelişimi üzerine uzun süreli etkileri: nörobiyolojik bir bakış açısı *Ayşe Rodopman Arman*
- Dikkat ve dürtü kontrol sorunları açısından belirtileri örtüşen psikiyatrik hastalıklar, *Duygu Biçer*
- Dürtü kontrol bozukluklarına eşlik eden mizaç özellikleri nelerdir?, *Aylan Gimzal*

Şizofreni, antipsikotik ilaçlar ve peptidler

- Antipsikotik ilaçlar ve nöropeptid, *Tunç Alkin*
- Antipsikotik ilaçlar ve nörotensin, *Emin Önder*
- Antipsikotik ilaçlar ve enkefalin, *Murat Rezaki*
- Antipsikotik ilaçlar ve leptin, *Cem Atbaşoğlu*

Yaşlıda duygudurum bozuklukları

Yöneten: Engin Eker

KONFERANSLAR

- **Prefrontal korteks ve yönelimsel işlevler: Makinenin iç görüntüsü**
Onur Güntürkün
- **Oy verme davranışı**
Tarhan Erdem
- **Uyanışlar: Gecikmiş yas tepkisi, şimdiki travma**
Allen Siegel
- **Türk grup davranışı araştırması için bilimsel gerekçeler var mıdır?**
Erol Göka
- **Tutkulu bağlılıklar**
Kültegin Ögel
- **Çağdaş psikanalizde Avrupalı bir bakış: Jacques Lacan ve kuramı**
Talat Parman
- **Psikiyatride evrensellik ve görelilik: Felsefe yönünden psikiyatri ve kültür**
Yöneten: Can Cimilli,
Konuşmacı: Özgür Karaçam
- **Yeni antipsikotikler ne getirdiler, ne götürdüler**
Mesut Çetin
- **TSSB yeterince anlaşılabilen bir bozukluk mu? TSSB'yi açıklayan yeni bir model önerisi**
Mehmet Z. Sungur
- **Evrimsel psikiyatri: Yeni bir paradigma**
Kerem Doksat

ÇALIŞMA GRUPLARI

- **Bu hastanın alkol sorunu var mı? Hangisi doğru?**
Berna Uluğ, Kültegin Ögel
- **Şizofren hasta aileleriyle yapılan gruplar: Bir psikoeğitim modeli**
Emrem Beştepe
- **Depresyon, uyku ve rüyalar**
M Yücel Ağargün
- **Nöropsikiyatride hareket bozuklukları: Ayrıcı tanı**
Cem Atbaşoğlu, Ayşın Noyan
- **Psikiyatrik görüşme**
Erol Göka
- **Akut anksiyete ve panik atakta medikal ve bilişsel davranışçı yaklaşım**
Burhanettin Kaya
- **Psiko-mitolojik yansımalar da bilincin halleri ve eylemleri**
Bilgin Saydam
- **Psikanalizde temel kavramlar**
Ayhan Eğrişmez, Raşit Tükel, Vehbi Keser, Talat Parman
- **Klinik uygulamada kısa terapi müdahaleleri**
Dr. Murat Dokur
- **Terapiyi sonlandırma, yas ve büyüme: Derinliğine bir vaka çalışması**
Allen Siegel, M.D.

DUYURULAR

TÜRKİYE PSİKİYATRİ DERNEĞİ
38. ULUSAL PSİKİYATRİ
KONGRESİ 2002 ARAŞTIRMA
ÖDÜLLERİ**Birincilik Ödülü**

**Şizofreni Tedavisinde 5HT_{2a} Reseptör
Geninin T102C Ve 1438G/A
Polimorfizmlerini İle Risperidon Tedavisine
Yanıt Arası İlişki**
H. Herken, M. E. Erdal, K. Esgü, O. Vırit,
A. Ş. Aynacıoğlu

İkincilik Ödülü

**Atrial Natriüretik Peptidin Kronik
İmmobilizasyon Stresi İle Oluşturulmuş
Anksiyete Üzerine Etkisi**
E.A. Yıldırım, M. Mengi, S. Turhan,
E. Yurdakoş

Üçüncülük Ödülü

**Şizofreni Hastalarında Risperidon
Sağaltımının Bölgesel Beyin Kan Akımına
Etkisi: Haloperidol Sağaltımı İle
Karşılaştırılması**
A.S. Gönül, M. Kula, A. Oğuz, A. Tutuş,
İ. Yabanoğlu

TÜRKİYE PSİKİYATRİ DERNEĞİ
38. ULUSAL PSİKİYATRİ
KONGRESİ DUYGUDURUM
BOZUKLUKLARI ARAŞTIRMA
ÖDÜLLERİ

**Valproat Sağaltımına Bağlı Üreme Hormonu
Değişiklikleri Ve Metabolik Bozukluklar:
Epileptik Kadınlar Bipolar Kadınlardan
Daha Fazla Risk Altında Mı?**
F. Akdeniz, F. Taneli, Z. Yüncü, S. Vahip,
İ. Aydoğdu

**Türk Popülasyonunda İkiçüklükte
Serotonin Taşıyıcı Protein Gen Polimorfizmi:
Bir Önçalışma**
Ö. Barlas, H. A. Savaş, A. Arslan, H. Herken,
O. Çataloluk, H. Tutkun, M.M. Özen,
S. Zoroğlu

Psikiyatri Yeterlilik Kurulu
Türkiye'de Yeterlilik Kurulu Çalışmaları

PROF. DR. RAŞİT TÜKEL

TTB-UDKK

Türkiye Psikiyatri Derneği Temsilcisi

Uzmanlık eğitiminde belli bir standart oluşturma yönündeki çabalar, Yeterlilik Kurulu (Board) adıyla tanımlanan bir yapılanmanın birçok gelişmiş ülkede yürürlüğe girmesine ve giderek yaygınlaşmasına neden olmuştur. Gelişmiş ülkelerde, uzmanlık eğitiminin programlanması, denetimi, geliştirilmesi ve hatta belgelendirilmesi o uzmanlık alanının kurumlarının denetimindedir. Burada amaç, eğitimde yüksek bir standart oluşturabilmektir. Ülkemizde bu tür uygulamalarla ilgili ilk adımlar, 1998 yılı Aralık ayında, Türk Tabipleri Birliği-Uzmanlık Dernekleri Koordinasyon Kurulu (TTB-UDKK) Genel Kurulu'nda konuyla ilgili komisyonun hazırladığı Yeterlilik Kurulları İç Yönerge Taslağı'na son şeklinin verilmesiyle atılmıştır. O tarihle birlikte TTB-UDKK üyesi birçok dernek, tartışılmaya ve gerekli görüldüğünde değiştirilmeye açık bir metin olan bu taslağı gündemine alarak Yeterlilik Kurulu çalışmalarını başlatmıştır. Günümüzde ise, TTB-UDKK üyesi yaklaşık 20 uzmanlık derneği Yeterlilik Kurulu'nu oluşturmuş; bunların da yaklaşık dörte biri Yeterlilik Sınavları'nı yapmış ya da yapmak üzeredir.

Bu alandaki bir diğer gelişme, Nisan 2002'de yapılan TTB-UDKK Genel Kurulu'nda, daha önce görevlendirilmiş bir komisyon tarafından hazırlanan Ulusal Yeterlilik Kurulu Yönetmeliği Taslağı'nın sunularak tartışmaya açılması olmuştur. Taslak metinde yer alan Ulusal Yeterlilik Kurulu'nun görevleri; a) Yeterlilik Kurullarının etkinliklerini izlemek, yönlendirmek ve eşgüdümünü sağlamak, b) Uzmanlık eğitiminin standartlarının ve asgari gereksinimlerinin belirlenmesi ve yerleştirilmesi çalışmalarına katılmak, c) Yeterlilik Kurullarının belgelendirme

sınavlarının yönteminde asgari standartları oluşturmaları ve sürdürmelerini sağlamak ve izlemek, d) Bir uzmanlık dalında oluşturulan yeni Yeterlilik Kurulunun üyelik talebini değerlendirmek, e) Merkezi kayıt sistemi oluşturmak, f) Tıpta uzmanlık eğitimiyle ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak, g) Yeterlilik Kurullarına danışmanlık hizmeti vermek olarak özetlenebilir.

Psikiyatri Yeterlilik Kurulu İç
Yönerge Taslağı: Geçmişe Bir
Bakış

Türkiye Psikiyatri Derneği'nin (TPD) Yeterlilik Kurulu oluşturma çalışmaları 1999 yılında başlamıştır. TPD tarafından 13 Mart 1999 tarihinde Ankara'da düzenlenen ve Tıp Fakülteleri Psikiyatri Anabilim Dalları, Eğitim Hastaneleri Psikiyatri Klinikleri, Türkiye Psikiyatri Derneği Şubeleri ve psikiyatri alanında etkin derneklerden temsilcilerin katıldığı bir toplantıda, TTB-UDKK Yeterlilik Kurulu Komisyonu'nun hazırladığı Yeterlilik Kurulları İç Yönerge Taslağı madde madde tartışılmış; eleştiri ve değişiklik önerileri ortaya konmuştur. Toplantıda ayrıca, Psikiyatri Yeterlilik Kurulu oluşturma sürecinin 2000 yılı TPD Genel Kurulu'nda tamamlanmasına yönelik çalışma ve toplantı planı oluşturulmuştur. TPD Yönetim Kurulu, söz konusu toplantıdaki tartışma ve önerilerin ışığında TTB-UDKK tarafından hazırlanan taslağı gözden geçirerek Psikiyatri Yeterlilik Kurulu İç Yönerge Taslağı'nı geliştirmiştir. Aynı yıl, TPD Merkez Yönetim Kurulu, III. Bahar Sempozyumları'nda gerçekleştirilen ve Psikiyatri Yeterlilik Kurulu'nun tartışıldığı bir forumda, Yeterlilik Sınavları ile ilgili ortaya konan görüş ve eleştirileri dikkate alarak, Yeterlilik Kurulu yapılanma

çalışmalarını belli bir süre için ertelemiş; bu alandaki çalışmaların, psikiyatri uzmanlık eğitimi ve müfredatına ağırlık verilerek sürdürülmesi kararını almıştır. TPD Psikiyatri Eğitimi Bilimsel Çalışma Birimi çalışmalarını, iki yıldır, bu doğrultuda, müfredat ve asistan karnesi üzerinde yoğunlaştırarak sürdürmektedir.

Yeterlilik Kurulu'nun İşlevleri

Yeterlilik Kurulları, Ulusal Yeterlilik Kurulu Yönetmeliği Taslağı'nda "Tıpta Uzmanlık Tüzüğü'nde yer alan tıpta uzmanlık ana dalları ve yan dallarında kurulan ve bu ana/yan dallardaki uzmanlık eğitiminin düzeyinin yükseltilmesi ve standardize edilmesini sağlayarak tıbbi bakım hizmetlerinin kalitesini iyileştirmeyi amaçlayan kuruluşlar" olarak tanımlanmıştır. Aynı taslak metinde Yeterlilik Kurulları'nın temel işlevleri ise şu şekilde ifade edilmiştir:

"a) İlgili alanda tıpta uzmanlık eğitiminin standartlarının yükseltilmesini sağlayarak ve uzmanlık eğitimi veren kuruluşların eğitici, eğitim programı ve eğitim alt yapısı yeterliliğini değerlendirerek uzmanlık eğitiminin kalitesinin yükseltilmesine yardımcı olur.

b) Gönüllü olarak belgelendirilmek isteyen uzman hekimlerin, belirlenen asgari eğitim standartlarına uygun olarak uzmanlık eğitimini tamamlayıp tamamlamadığını değerlendirir. Bu özelliklere uyanları yeterlilik sınavlarına alır ve başarılı olanlara yeterlilik belgesi verir; bu belgeyi verdiği hekimlerin yeterliliklerini belirli aralarla değerlendirir."

TTB-UDKK içinde Yeterlilik Kurulları konusunda süregiden tartışmalarda, bu kurulların işlevlerinin sınav yapmaktan ibaret olmadığı üzerinde önemle durulduğunu görüyoruz. Uzmanlık eğitiminin standardizasyonu, Yeterlilik

Kurullarının önde gelen işlevlerinden biri olarak kabul edilmektedir. İkincil olarak ise, bu kurullar aracılığıyla ilgili dal uzmanlarının bilgi ve uygulama becerilerinin güncelliğinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Yeterlilik Sınavları bu tür bir çerçevede içinde değerlendirilmeli ve günümüz koşullarında mecburi ya da zorlayıcı olmayan, isteğe bağlı, gönüllülük temelindeki eğitim etkinlikleri olarak kabul edilmelidir. Yeterlilik Sınavları'nı, amaç olarak değil, geri bildirim sağlanmasına yönelik bir araç olarak düşünebiliriz.

Psikiyatri Yeterlilik Kurulu'na Doğru

Uzmanlık eğitimi konusunda psikiyatri içi ve dışı gelişmeler, TPD bünyesinde Yeterlilik Kurulu oluşturma çalışmalarının canlandırılarak sürdürülmesini zorunlu kılmaktadır. Çalışmalarımızda öncelik, genel olarak benimsendiği üzere, Yeterlilik Sınavları'nın yapılmasına değil; Yürütme Kurulu, Denetleme Kurulu, Eğitim Kurumları ve Programları Değerlendirme Komisyonu ve Yeterlilik Sınav Komisyonu gibi alt organlarıyla Yeterlilik Kurulu'nun oluşturulmasına verilmelidir. Psikiyatri Yeterlilik Kurulu, psikiyatri uzmanlık alanının gereksinimlerini göz önüne alan, yapısı ve işlevlerinin açık olarak tanımlandığı alt kurullardan oluşan bir yapılanma olarak düşünülebilir.

TPD, TTB-UDKK'da temsil edilen dernekler arasında, Yeterlilik Kurulu çalışmalarını ilk başlatanlar arasında yer almaktadır. Birkaç yıldan beri ara verilmiş bulunan Psikiyatri Yeterlilik Kurulu oluşturma çalışmalarının, TPD çatısı altında, Tıp Fakülteleri Psikiyatri Anabilim Dalları ve Eğitim Hastaneleri Psikiyatri Klinikleri'nin etkin katılımıyla, kaldığımız yerden tekrar başlatılmasının ortak bir sorumluluğumuz olduğunu düşünüyorum. ■

HABERLER

TürkiyePsikiyatri Derneği İstanbul Şubesi Merkez Binası Hizmete Açıldı

1996 yılında kurulan TPD İstanbul Şubesi İstanbul'da kendine ait bir merkeze kavuştu. Tadilat ve döşenme işlemleri tamamlanan şube merkezi 11 Ocak 2003 Cumartesi günü hizmete açıldı. Açılış kokteylinin ardından Genel Başkan Prof. Dr. Savaş Kültür "Psikiyatri ve Örgütlenme - Ne umduk, ne bulduk-" başlıklı konuşmasında Türkiye Psikiyatri Derneği'nin oluşum sürecini, yakın dönem planlarını ve hedeflerini anlattı. TPD İstanbul Şubesi bundan sonra çalışmalarını Meşrutiyet Mahallesi Op. Raif Bey Sokak Morali Apt. No: 31/2 Şişli / İstanbul adresindeki merkezinde sürdürecektir. Şube Yönetim Kurulu'nca merkezin psikiyatri alanında çalışan diğer derneklerin etkinliklerine de açık olacağı bildirilmiştir.

Yeterlilik Kurulu Çalışmaları Sürdürülüyor

Avrupa Tıp Uzmanları Birliği uyum sürecinde, Türk Tabipleri Birliği'nce uzmanlık derneklerine kurulması önerilen ve ilk kez 1999 yılında tartışmaya açılan Yeterlilik Kurulu oluşturma çalışmaları sürdürülüyor. 2002 Ekim ayında TPD MYK tarafından kurulan dört kişilik (Dr. Raşit Tükel, Dr. İsmet Kırpınar, Dr. Atilla Soykan, Dr. Mustafa Sercan) bir komisyon Yeterlilik Kurulu İç Yönergesi' ni güncelleştirdi. Güncelleştirilen iç yönerge metni 11 Ocak 2003 Cumartesi günü TPD İstanbul Şubesi Merkezi'nde toplanan TPD Merkez Eşgüdüm Kurulu'nda tartışılıp gerekli düzeltmeler yapıldı. 7. Bahar Sempozyumu'nda TPD Şube yöneticileri ve psikiyatri hizmet ve eğitimi veren kurumların temsilcilerinin katılacağı bir toplantı yapılacak ve bu toplantıda Yeterlilik Kurulu İç Yönergesi tartışılıp geliştirilecektir .

DUYURU

Ulusal Ruh Sağlığı Politikası I. Konferansı Ankara'da yapıldı

Ulusal Ruh Sağlığı Politikası I. Konferansı 12-13 Aralık 2002 tarihinde Ankara'da Dedeman Oteli'nde gerçekleştirildi. Konferansın düzenleyicileri T.C. Sağlık Bakanlığı Temel Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Harvard Tıp Fakültesi ve Hacettepe Üniversitesi idi. Bu konferans, ulusal ruh sağlığı politikası geliştirmek amacı ile yapılması planlanan üç toplantıdan ilki idi.

"Ulusal Ruh Sağlığı Politikasının Geliştirilmesi" başlıklı çalışma, Türkiye Cumhuriyeti ile Uluslar arası İmar ve Kalkınma Bankası (Dünya Bankası) arasında 1999'da imzalanan Marmara Depremi Acil Yeniden Yapılandırma Projesi (MEER) İkras Anlaşması çerçevesinde, Başbakanlık Proje Uygulama Birimi ile Sağlık Bakanlığı arasında 2001'de imzalanan protokol gereğince uygulanmakta olan Ruh Sağlığı Projesi'nin bileşenlerinden birisidir. Projenin amacı, ülkemizde ruh sağlığı konusunda mevcut durum, sorunlar ve stratejileri içerecek; acil durum hazırlığına özel önem veren, uygulanabilir ve toplum tabanlı bir Ulusal Ruh Sağlığı Politikasının geliştirilmesi olarak tanımlanmaktadır.

Bir Ulusal Ruh Sağlığı Politikası dokümanının oluşturulması hedeflenen bu projenin ilk toplantısında ruh sağlığı alanında çalışan kurumların yanı sıra başka ilgili sektörlerin de temsilcileri yer almıştır. Türkiye Psikiyatri Derneği Yönetim Kurulu üyeleri Dr. Berna Uluğ, Dr. İsmet Kırpınar ve Dr. Sezai Berber toplantıya katılmışlardır.

Toplantı, Sağlık Bakanı Dr. Recep Akdağ'ın konuşması ile açılmıştır. Harvard Üniversitesi Çocuk Psikiyatrisi bölümünden ve bu projede ana sorumluluğu üstlenmiş olan Dr. Kerim Münir, "Ruh Sağlığı Politikası nedir? Genel strateji geliştirme" başlıklı bir konuşma yapmıştır. Toplantı, Türkiye'deki ruh sağlığı verilerini ve ruh sağlığı politikası alanında yapılmış önceki çalışmaları özetleyen konuşmalarla sürmüştür. Harvard ve Zürih Üniversitelerinden gelen konuşmacılar ise bu alandaki bazı deneyimleri ve kuramsal yaklaşımları aktarmışlardır.

Toplantının ikinci gününde oluşturulan çalışma grupları ile Yuvarlakmasa Beyinfirtınası Alıştırmaları yapılmış ve her grubun tartışma sonuçları kısa sunumlar biçiminde aktarılmıştır. Toplantıya katılan ruh hekimlerinin en önemli eleştirisi, toplantıda Türkiye'ye ilişkin ruh sağlığı verilerinin, ülke koşullarının ve ülkeye özgü politika geliştirilmesi için gerekli olan metodolojik bilgilerin yeterince ele alınmadığı olmuştur. Bu kısıtlılığın daha sonraki (Mart ve Nisan aylarında yapılması planlanan) toplantılarda giderilmesi ortak dileği ile toplantı sonlanmıştır. Bundan sonraki aşamalarda düzenleyicilerin bir taslak metin oluşturmaları ve bu metni, içinde Türkiye Psikiyatri Derneği temsilcilerinin de yer aldığı "Ulusal Ruh Sağlığı Politikası Geliştirme Komitesi"nin değerlendirmesine sunmaları planlanmaktadır.

Prof. Dr. Berna Uluğ

PSİKİYATRİ NOTLARI

DOÇ. DR. M. EMİN CEYLAN

Ters çevrilmiş yüzleri tanımak...!

Psikofizyoloji çalışmaları, klinik psikiyatride doğrudan bir bilgi aktarımı şüphesiz yapmamaktadır, ama psikiyatrik hastalıkların nörobiyolojik temelini sürekli doldurmakta, üzerinde yükselen psikiyatrik sendromlardan psikiyatrik hastalıklara doğru yükselen binaya alttan alta gizli fakat sağlam bir destek vermektedir.

Yüzler birbirlerinden, şekilsel farklılıklarla ayırt edilirler; ama bu sadece düz duran ve kendi irkından olan yüzler için geçerlidir. Ters çevrilmiş ya da farklı ırka ait yüz ayrımlarında, şekilsel işlem pek azalır. İlginç olarak, aynı ırktan olan yüzlerde ters çevrilme işlemi, farklı ırktan olanlarınkine göre çok daha büyük yabancıklık yaratmaktadır. Demek ki aynı ırktan olan yüzler, hafızada şekilsel olarak, yabancı ırktan olanlar ise özellik olarak kodlanmaktadır. Buradan anlıyoruz ki, ilk karşılaştıklarımızı daima, uzun uzun inceler, gelen her bilgiyi işler öyle kodlarız; tanıdıklarımızı ise sadece bir şekil ve işlenmemiş bir bilgi olarak kodlarız.

Orta temporal girusun lateral yüzünden alınan intrakraniyal kayıtlardaki N200 dalgasının yüze spesifik bir dalga olduğu bildirilmiştir. N200 dalgasının amplitüdü, yüz ters döndürüldüğünde birden küçülmekte ve latensi uzamaktadır. Bu durum ters çevrilmiş yüzlerin algılanmasında bir zorlanma ile karşılaşıldığı anlamına gelmektedir.

N400 dalgası ise, yabancı yüzlerle karşılaşıldığında ortaya çıkan bir dalgadır ve tanınan yüzlerde semantik içerikte yanlış eşleştirmeler yapıldığında güçlü biçimde ortaya çıkar. Yani tanınmış yüzlerle ilgili, yabancı bilgiler geldiğinde, bu bilgileri içerik olarak yanlış olarak algılayıp onları bastırmak için ortaya çıkar. Sonuç olarak alışkanlık kazanmamız, tanınmış bilgilerin kuvvetlendirilmesinin yanında ya da

belki onun önünde tanınmayan bilgileri kuvvetle bastırmaktan geçer. Yaşam bizi stressiz biçimde yaşatabilmenin yolunu, yabancı olan her şeyi içimizden atmaktan bulmuştur!

Öte yandan, orta parietal bölgeden alınan geç pozitif komponent ki(LPC) içinde P300 dalgasını taşır, yeni bilgilerle karşılaşıldığında ortaya çıkar. Yani hafızanın "update" edilmesinden bir yerde P300 sorumludur. Bu da gösteriyor ki, beynimiz, çoğu zaman yeni bilgileri belki bastırmakta ve fakat bazen de onları yeterince kuvvetli olduklarında içeri almaktadır. Bu durumda hafızamızın, yaşamda bütün karşılaştıklarımızın değil, daha çok bize gerekli olanlarının kaydını tutarak büyür.

Bir başka nokta da, görsel hafızadan bilgi getirilmesinin milisaniyelerle süren çok kısa bir süreci kapsadığıdır. Örneğin tanınmış yüzlerle tanınmamış yüzlerin ayrımı en fazla 100 milisaniyelik bir süreç içinde tamamlanır. Yine de süreç kişiden kişiye değişebilmektedir, fakat her durumda yukarıda verilen süreyi aşma olmamaktadır.

Meşhur yüzlerle karşılaşıldığında verilen cevaplar her zaman daha abartılı olmaktadır. Bu verilerden yola çıkarak, hafızadan görsel bilginin çekiminin basit sıradan bir süreç olmadığı, görsel olmayan bilgilerin ya da anlamların, görsel hafızadan çağrılan bilgilere eşlik ederek onların akışını hızlandırabileceği ve miktarını arttırabileceği şeklinde bir öngörü sahibi olabiliriz.

Psikofizyolojinin bu noktasından baktığımızda, psikotik bozukluklardaki görsel hallusasyonların, görsel hafızadan düzensiz ve bağlantısız çağrılar yapmaya bağlı olduğunu, ya da görsel hafızadaki bilgilere, uygun olmayan (miktar ve eşleşme olarak) görsel olmayan bilgilerin eşlik etmesiyle oluştuğunu öne sürebiliriz.

Kaynak

James MS, Johnstone SJ, Hayward WG, Event Related Potentials, Configural Encoding and Feature-Based Encoding in Face Recognition. Journal of Psychophysiology 15(2001) 275-285

Bakırköy'de psikiyatri asistanı olmak

DR. SEMRA YALÇINKAYA

Bakırköy'de yolun sonuna yaklaşmış bir asistan olarak, burada geçen dört yılın dökümünü yapmanın hiç de kolay olmadığını fark ediyorum. Bir ketlenme yaşadığımı görüyorum, duygu ve düşüncelerimin ne kadarını, nasıl anlatmalıyım konusunda karsızım, biraz da kaygılıyım. Beni daha çok özgürleştirceğini umarak başladığım bu ihtisasın sonlarına doğru kendimi giderek küçülen bir çemberin içinde sınırlanmış, nefesi sıkıştırılmış hissediyorum. Ama yine de bir asistanın Bakırköy'deki psikiyatri serüvenini olabildiği ölçüde paylaşmak istiyorum.

Bakırköy'ün, hayatıma ne zaman ve nasıl girdiğini düşünürken, birden okullu olmadığım çocukluk dönemlerinde kendimi buldum. Bir zamanlar Bakırköylük olmuş bir akrabamın cenaze töreninde yükselen ağıt seslerine, "rahmetli öldü, kurtuldu"lara ve yaptığı deliliklerle ilgili korkutucu anılara döndüm. O zamanda, başımın üzerinde gezinen 'ölüm' ve 'delilik' korkusunu hatırladım. Her ikisinin de ne anlama geldiğini bilmiyordum, ama korkulması gereken durumlar olduğu açıktı.

Aradan uzun yıllar geçti ve ben özellikle Bakırköy'de psikiyatri asistanı olmayı istedim. Annem çok istememesine karşın, sanırım özellikle başka bir bölümü kazanmama yönelik yeterince dua etmedi ve ben Bakırköy'de psikiyatri asistanlığına başladım.

Geniş bahçesinde delilerin gezindiği, pek çok tehlikeye ve gizeme gebe yılların tımarhanesi, değişen ya da değiştiği söylenen yüzüyle bugünün eğitim ve araştırma hastanesi, bir kasaba nüfusunu aşkın hastası, doktoru, hemşiresi ve personeliyle Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi. İçimde büyük bir heyecan, coşku, merak ve örtülü bir korkuyla kapısından içeri girdim. Şimdi bu kapıdan coşkusu, heyecanı azalmış, korkuları kaybolmuş, kafası karışmış, biraz kızgın, biraz hayal kırıklığı içinde çıkmak üzereyim.

Geçen dört yıla baktığımda belirgin olarak gördüğüm, örtülü ya da örtük olmayan pek çok kişisel çatışmanın yaşandığı bir ortam. Ve bu ortamın dalga dalga her kademeye olan yansımaları.

Dört yıl boyunca en sık işittiğim sözler

ise; eğitim (bir türlü rayına oturtulamayan, ama bir gün mutlaka !), araştırma (niçin bizim hastanemiz gibi önemli, büyük, söyleyebilecek çok sözü olan bir hastaneden araştırma çıkmıyor, suçlu aranıyor !), hizmet yükü (sırtımızda kambur çıktı ama bizim kadar çok hasta gören, iki dakikada tanı koyabilen var mı?), siyasi eğilim ve yakınlıkların yansımaları (yönetenler, yönetilenler, yönetilmek istemeyenler; hayatından memnun gözükken bir azınlık ve sıkıntılı, hoşnutsuz bir çoğunluk).

Bakırköy'de mevcut eğitim sistemi ki; her klinikte yapılması planlanan seminerler ve literatür-olgu sunumları, genel hastane seminerleri ve olgu sunumları, eğitimin bir parçası olan vizitler olarak sıralanabilir. Bunlar yapılıyor, bazen yapılmıyor, klinikten kliniğe planlanan eğitimlerin uygulanmasında, sürekliliğinde farklılıklar oluyor, ama tartışılması gereken asıl konu ise, bir asistan bu eğitim sistemiyle ihtisasını tamamladığında ne kadar donanımlı oluyor ya da olamıyor ?

Kronik ve akut servislerde yatan hastaları ve poliklinikleri ile ağırlıklı olarak psikiyatri bozukluğu olan hastalara hizmet sunan bir hastanede, asistanların rotasyonları da bu hizmete yönelik düzenlenmiş durumda, dolayısı ile asistanlık sürecinin büyük kısmı psikiyatri kliniklerinde (her ne kadar genel psikiyatri klinikleri olarak isimlendirilse de) geçiyor. Eğitim kadrosunun büyük bir kısmı da bu kliniklerde hizmet veriyor. Çoğu zaman 10-20, bazen daha fazla hastayı takip etmek zorunda bırakılan bir asistandan beklenen ise acil tanı ve tedavi. Hastayı tanımlamak ise çok önemli, bir süre sonra baktığımız her hastada bir DSM kriterleri kümesi görmeye başlıyoruz. Hasta, hastalık olup çıkıyor.

Anlama, merak etme, başka türlü bakmaya teşvik eden bir eğitim sistemi ne yazık ki yok. Bu sistem, yaratıcılığın ve düşünmenin önüne kalın bir duvar örüyor. Bir süre sonra yapılan iş tekdüze ve sıradan olmaya başlıyor, başka çıkış yolları aranıyor. Mevcut sistemin bu duruşu, psikiyatri eğitimini bizler için paralı bir eğitime dönüştürme yolunda. Bu kadar çok eğiticinin birarada olduğu bir ortamda, para ile eğitim satın almak zorunda kalmamız son derece düşündürücü.

Bir diğer sorun ise Bakırköy'deki rotasyon sistemi. Rotasyonların psikiyatrik bozukluklar arasında karşılıklı sıklığına

göre değil, ki bundan da asistanların eğitimine verilen önceliğin ne olduğu anlaşılıyor, hizmetin aksamamasına yönelik hazırlandığı açık olarak görülüyor. Psikiyatri kliniklerinde alınan eğitim ve görgü ile başlanılan kısa süreli nevroz rotasyonunda ise pek çoğumuz şöyle bir duvara çarpıyoruz, psikiyatri hastası ile idare edilebilen durum, nevroz hastası ile idare edilemez hale geliyor, şaşkınlığımız geçmeden rotasyon bitiyor. Ayrıca bu rotasyonlar arasında gezinirken aklımın bölmelere ayrıldığını, 'psikiyatri', 'nevroz', 'madde' gibi sanki birbiriyle ilintisizmiş gibi ayrılmış odalara girmek zorunda bırakıldığımı hissediyorum. Bu ayrımın hastalara bütüncül bir yaklaşımı önleyen bir yanı olduğunu, bizlere de yansıdığını düşünüyorum. Bu hastaların yan yana olmalarının hastaların yanısıra, eğitim sürecinde bize de katkısı olacağına inanıyorum.

En çok yakındığımız konulardan diğeri de araştırma ortaya çıkaramamamız. Beni en çok şaşırtan ise bu konuda eğitim kadrosunun yakınlık olması (hepsinin yakındığını söylemem haksızlık olur, bu konuda hiç kaygı dile getirmeyenlerin de olduğunu belirtmeliyim). Temel kaygı ve motivasyonların kişisel gereksinimlere dönük olduğu bir ortamda, eğitim ve araştırma hastanesi olmaya çalışıyoruz. Biz asistanlar da payımıza düşenle yetinmeyi öğreniyoruz. Farklı gayretler de bir süre sonra sönüyor. Umarım bu kısır döngüden çıkmanın, yenilenmenin yolu bir gün bulunur.

Bir solukta eteğimdeki taşları döküğümün farkındayım. Şimdi bu hafiflikle şunu da söyleyebilirim ki, bunları bilerek başa dönme şansım olsaydı, yine Bakırköy'de olmayı seçerdim. Bu kadar farklı dokuda, renkte insanın birarada olması başlı başına bir zenginlik. Başka bir ortamda, bu süreçte hastasıyla, doktoruyla tanıklık edebileceğim bu kadar çok hayat ve bu kadar çok öykü olabilir miydi, sanmıyorum. Olumlu ya da olumsuz sürekli bir etkileşim içinde olmanın, zihnimde pek çok değişime kapı araladığını, hem kişisel, hem psikiyatri serüvenimde yol gösterici olduğunu ve olacağını söyleyebilirim. Ve bunun Bakırköy'de edindiğim çok kıymetli ve önemli bir kazanç olduğuna inanıyorum. ■

Birinci basamak hizmetlerinde psikiyatri eğitiminin yeri

Doç. DR. OĞUZ KARAMUSTAFALIOĞLU

Eğitim söz konusu olunca akan sular durur. Birinci basamak çalışanları ile bir eğitim toplantısına katılmama öğretim üyesi hemen hemen hiç yoktur. Birinci basamakta yapılmış olan muhtelif çalışmalar sonucunda %15-36 arasında değişen oranlarda psikiyatrik bozukluk yaygınlığı bildirilmiştir. Bu bozuklukların da yaklaşık olarak %75'i anksiyete bozuklukları ve depresyondur. Birinci basamakta yüksek morbidite görülmesine rağmen birinci basamak hekimleri çoğunlukla tanı koyamamaktadırlar ve depresyonların % 50'sini atlamaktadırlar. Böyle bir durum karşısında birinci basamak hekimlerine, özellikle depresyon başta olmak üzere psikiyatrik eğitim verilmesi önerisinin cazibesine kapılmamak elde değildir.

Birinci basamakta psikiyatrik eğitim verilmesi önerisinin sonucunda neler olacaktır? Birinci basamak hekimlerine eğitim vermiş psikiyatrik uzmanlara soruyorum. Eğitimi verdikten sonra sonuçları ne oldu sorusunun cevabını verebilir miyiz? Bu konuda cevabı vermek hakikaten çok güçtür ve sadece ülkemizde değil, tüm dünyada bu konuda yapılmış çalışmalar çok azdır.

Thompson ve arkadaşları tarafından 2000 yılında Lancet'te yayınlanan ve bu konunun en kapsamlı çalışması olan Hampshire Depresyon Projesinin yöntemi ve sonuçlarından bahsederek bu sorunun cevabını vermeye çalışacağım. Birinci basamak çalışanlarına 20 kişilik gruplar halinde 4 saatlik seminerler verilmiş, görüşme ve danışmanlık becerilerini arttırmak için eğitim video demonstrasyonu ile desteklenmiş, vakalar grup içinde tartışılmış ve 'role play' tekniği ile ek beceriler kazandırılmıştır. Daha sonra 9 aylık süre içerisinde eğitim alanlar her istedikleri zaman eğitimcilerle ulaşabilmişlerdir. Eğitim almayanlar ise kontrol grubu olarak seçilmiştir. Eğitim alan gruptaki hekimlerde depresyonu teşhis etme duyarlılığı %39 ve eğitim almayan grupta %36 bulunmuştur. İlk değerlendirmeden 6 hafta ve 6 ay sonra yapılan değerlendirmelerde eğitim alan ve almayan grubun hastalarının düzelmelerinde farklılık saptanmamıştır. Yazarlar çalışmanın sonucunda hem tanı koyma hem de düzelmeye (recovery) bakımından eğitimle ilgili bir kazanç saptanmamışlardır.

Çalışmaya alınan denek sayısı on binden fazladır ve eğitim paketi psikiyatrist, birinci basamak uzmanı ve eğitimciye danışarak hazırlanmıştır. İdeal koşullarda hazırlanmış ve uygulanmış bu eğitim sonrasında görüldüğü gibi hem hastalara tanı koyma gücünü sürmüştür hem de hastalar tedavi süreci sonrasında düzelmemiştir. Birinci basamak çalışanlarına eğitim vermeye aday psikiyatristlerin durumunu da değerlendirmek gerekmektedir. Ülkemizde ki psikiyatri eğitimcilerinden kaç tanesi birinci basamak ünitesinde psikiyatrik sorunları olan hastaları görmüştür? Halihazırda birinci basamak ünitesine başvuranlarda mevcut psikiyatrik tanı ölçütlerinin geçerliliğinin de tartışıldığını unutmamalıyız.

ABD'de de asistanlık dönemi esnasında birinci basamak ünitesinde psikiyatrik hastaları değerlendirmek ve tedavi etmeye yönelik rotasyonlar 1990'dan itibaren söz konusudur. Bu rotasyon süresinde asistanlar birinci basamak ünitesine gelen psikiyatrik başvuruları değerlendirmektedirler. Psikiyatrik hastaların birinci basamak hekimlerince nasıl ele alındıklarını görmekte, birinci basamak ünitesine başvuranların belirti profillerini tanımakta ve birinci basamak çalışanlarına yol göstermektedirler. 90'dan sonra söz konusu olan bu eğitimi alan 1992-1996 döneminde eğitimini tamamlayarak uzman olmuş psikiyatristlerle yapılmış bir anket çalışması sonrasında psikiyatristlerin %78'i birinci basamak için hazırlıklı olmadıklarını bildirmişlerdir. Psikiyatristlerin %52'si psikiyatrik hizmetlerle birinci basamak hizmetlerinin nasıl entegre edileceği eğitiminin yeterli biçimde almadığını bildirmiştir.

Ülkemiz koşullarında birinci basamak konusunda ne kadar yeterliyiz? Eğitimcilerimiz yeterli deneyim sahibi midir sorusunun yanıtı kanaatimce hayırdır. Birinci basamak ünitesine başvuranların belirti profilleri nedir ve psikiyatride kullandığımız tanı ölçütleri bu üniteler için uygun mudur sorusunun yanıtını biz de tüm dünya gibi bilememekteyiz.

Faulkner ve Bloom'un Akademik Psikiyatride 1999 yılında yayınlanan Akademik Tıp Gereksinimleri ve Psikiyatri Departmanları Stratejisi isimli makalesinde psikiyatri çalışanlarının birinci basamak

hizmet birimlerinde doğrudan hizmet vermeleri, konsültasyon-lijazon hizmeti sunmaları, birinci basamakta önleme ve hasta eğitimi program paketleri hazırlamaları önerilmektedir.

Avcılar ilçesinde 1999 depremi sonrasında oluşan psikiyatrik sorunları çözmek üzere ilçenin birinci basamak ünitesinin içerisinde hizmet veren ve halen devam eden ruhsal danışma merkezlerinin koordinatörü olarak, hastane ayaktan tedavi ünitelerinden çok farklı bir ortamda hizmet verdiğimizizi belirtmek isterim. Birinci basamak çalışanlarının işimizi kolaylaştırmak için çok destek verdiklerini de mutlulukla ifade ederim. Fakat bu iyi niyetli birinci basamak çalışanlarını psikiyatrye entegre edemedik. Bu durum birinci basamak çalışanlarına bir eleştiri değildir; psikiyatri çalışanları olarak biz de birinci basamak hizmetlerinin psikiyatrye entegrasyonunun olabirliğini ve olabilirse yöntemini literatüre bakarak bile bulamadık.

Sonuç olarak birinci basamak ünitesinde mevcut koşullarda eğitim yapmak, depresyon gibi en sık görülen tanı grubu için bile tanı koyma ve tedavi sonucu bakımından farklılık yaratmadığına göre kaynakları israf anlamına geleceği için yapılmamalıdır. Ruhsal hastalıkların birinci basamakta tanınması ve tedavi edilebilmesini sağlayacak olan çözüm, belki de tıp fakültesi müfredatlarında gerekli düzenlemelerin yapılmasından geçmektedir. En önemlisi ise eğitim vermeye girişmeden önce psikiyatri çalışanları olarak birinci basamak ünitesini, başvuranlarını, başvuru yollarını ve belirti profillerini tanımaktır. Psikiyatryi birinci basamakla entegre etme amacımıza ulaşmamızın tek yolu bu ünitelerin bizzat içinde olmaktadır. Kendi ünitelerimizde oturarak birinci basamak ünitesine ulaşamayız. İlk adım en kısa zamanda psikiyatri asistanlarına birinci basamak rotasyonu koymak ve psikiyatri eğitimcileri olarak birinci basamak rotasyonu esnasında mümkün mertebe onların yanında olmak olmalıdır. Tanı ölçütlerimiz uygun mudur, bozuklukların seyri ve tedaviye yanıtları bildiklerimizden ne gibi farklılıklar göstermektedir? Bu soruların yanıtlarını bulmamız için epeyce gidilecek yolumuz var gibi görünüyor! ■

Birinci basamakta ruh sağlığı eğitimi: Niçin? Nasıl?

PROF. DR. BERNA ULUĞ

Türkiye’de birinci basamakta ruh sağlığı eğitimi uygulamaları hemen hepimizin bildiği, tanık olduğu ve bazılarımızın etkin biçimde görev aldığı bir konu. Bugüne dek birçok psikiyatrist eğitim projelerinde görev aldı. Eğitim materyelleri hazırlandı, eğitim verildi ve bazı projelerde eğitimin sonuçları değerlendirilmeye çalışıldı. Bazı eğitim programları eğitici eğitimi olarak gerçekleştirildi. Yani pratisyen hekimlerin veya aile hekimlerinin, sık görülen ruhsal bozukluklar konusunda almış oldukları eğitimi meslektaşlarına aktarabilmeleri hedeflendi.

Bütün bu çalışmaları gerekli kılan akılcı bir neden var: Ruhsal rahatsızlıklar, özellikle depresyon, toplumda çok yaygın ve onca hastanın yalnızca psikiyatrlar tarafından görülmesi, değerlendirilmesi ve tedavi edilmesi olanaksız görünüyor. Ruhsal rahatsızlıklara tanı konamaması ve tedavi edilememesi ise hem birey hem de toplum için ağır bir yük getiriyor. Ayrıca bu tür eğitim programları sürekli eğitim ve meslek içi eğitim işlevlerini de taşıyor. Hekimler arasında ruhsal rahatsızlıklara ilişkin farkındalık, bilgi ve beceri düzeyinin yükselmesini sağlaması bekleniyor.

Ne var ki birinci basamağa yönelik eğitim programları uygulanırken birtakım sorunlarla karşılaşıldı. Tek seferlik ya da kısa bir süre içinde verilen kuramsal ağırlıklı eğitimlerin özellikle tutum ve beceri düzeyindeki etkilerinin yetersiz kaldığı anlaşıldı. Bazı programlarda eğitimin etkisini ölçmek için eğitim öncesi ve sonrası değerlendirmeler yapıldı. Eğitimden hemen sonra yapılan değerlendirmelerde bilgi düzeyinin artmış olduğu saptansa da bunun yeterli olmadığı görüldü. Şu sorulara cevap verilmesi gerekiyordu: Eğitimin etkisi ne kadar sürüyor? Ruhsal hastalıkların tanınma ve tedavi edilme oranları anlamlı derecede artıyor mu? Hekimin hastayı değerlendirme ve ele alma/ yönlendirme becerileri gelişiyor mu?

Eğitimin etkisine bakan araştırmalarda eğitim almış olan pratisyen hekimlerin psikotrop ilaç verme oranlarının arttığı görülmektedir. Bu, yapılması en kolay

olan şey olduğu gibi aynı zamanda araştırma sürecinde değerlendirilmesi de en kolay olan değişkendir. Ancak hekim hastaya ilaçla birlikte vermesi gereken diğer bilgileri vermekte midir? Hastayı izleme almak mıdır? Hasta yakınlarına gerekli bilgileri vermekte midir? Sevki gereken durumlarda doğru karar alabilmekte midir? Bu sorulara yanıt bulmak üzere yola çıkan bir proje ülkemizde yürütülmüştür. Depresyon: Eğitim, Tedavi, İzlem (D-ETI) adı altında uygulanan bu projede pratisyen hekimin (ya da aile veya kurum hekiminin) bir psikiyatri uzmanının denetimi altında depresyon tanısı koyduğu hastaları tedavi etmesi ve izlemesi öngörülmüştür. Bu projede karşılaşılan en önemli güçlük, pratisyen hekim ve psikiyatri uzmanı arasındaki denetim ve işbirliği ilişkisinin öngörülen yoğunluk ve düzenlilikte sürdürülememesi olmuştur. Pratisyen hekimler sık olarak yer ve iş değiştirmekte, ya da motivasyonları azalmaktadır. Psikiyatri uzmanı ile hekimlerin buluştuğu toplantılara katılımda ve gerekli kayıtların tutulmasında aksamalar olmaktadır. Yine de şunu unutmamamız gerekir: Türkiye’de on beş binden fazla pratisyen hekim vardır ve onlar sağlık hizmetlerinin sunumu bakımından büyük bir insangücü kaynağı yaratmaktadır. Bu kaynağın ruh sağlığı hizmetlerinin sunumu için de mutlaka değerlendirilmesi gerekir.

Eğitim projelerinin bir diğer sorunu ciddi bir parasal destek gerektirmeleridir. Bu parasal destek bugüne kadar yürütülen çalışmaların çoğunda ilaç firmaları tarafından sağlanmıştır. Bu da eğitimin ilaç tedavisi ağırlıklı olduğu ve fazla ilaç yazılmasına sebep olduğu eleştirilerine yol açmıştır. Bu eleştirilerin haklılık payı vardır. Ne var ki ruhsal rahatsızlıkların ve özellikle depresyonun tedavisinde ilaç tedavisinin gerekliliği açıktır. Sorun hastada depresyon olmadığı halde depresyon tanısının konulması ve gereksiz yere ilaç başlanmasıdır. Bunun önlenmesi için eğitim materyelleri hazırlanırken uzmanlar, öğretim üyeleri azami özeni göstermekte ve eğitim sırasında da tanu ölçütleri ve tedavi

koşulları (endikasyonu) vurgulanmaktadır. Yine de uygulamada ilaç tedavisi ile birlikte yapılması gerekenlerin (izlem, psikososyal yaklaşımlar, ilaç etkileşimlerinin ve yan etkilerinin takibi gibi) ihmal edildiği bilinmektedir.

Yakın bir gelecekte Sağlık Bakanlığı’na kaynak sağlanan birinci basamak için yaygın bir ruh sağlığı eğitimi projesinin hayata geçirilmesi planlanmaktadır. Bu projede ruhsal hastalıkların tanı ve tedavisinin yanısıra koruyucu hizmetlere ilişkin eğitime yer verilmesi, ilaç tedavilerinin ağırlık kazanmasının önlenmesi düşünülmektedir. Bu yaklaşım yukarıda belirtilen sakıncaları ortadan kaldırılabılır. Ne var ki bu tür geniş ölçekli projeler için en önemli ve en çetin hedef eğitimin etkilerinin uzun süreli olmasını sağlamak ve bu etkileri ölçebilmektir. Etkili bir ruh sağlığı eğitimi ile birinci basamakta koruyucu ve tedavi edici ruh sağlığı hizmetlerinde önemli iyileşmeler olacağı kesindir. ■

DUYURU

DR. ALP AYAN DAVASI 30 ARALIK 2002 TARİHİNDE GERÇEKLEŞTİ

Dr. Alp Ayan ve arkadaşları hakkında açılan dava 30 Aralık 2002 tarihinde İzmir 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde görüldü. Davaya Dünya Psikiyatri Birliği adına Dr. Marianne Kastrup ve Uluslararası İşkence Kurbanları Tedavi-Rehabilitasyon Merkezi (IRCT) Onursal Genel Sekreteri Dr. İnge Genefke gözlemci olarak katıldı. Dünya Psikiyatri Birliği aday üyesi olan derneğimiz gelen konukları dernekler arası ilişkiler çerçevesinde ağırlamış ve bütün üyelerinin gereksinimleri olması durumunda yanlarında olma ilkesi doğrultusunda Türkiye Psikiyatri Derneği Merkez Yönetim Kurulunu temsilen Dr. Ali Saffet Gönül davayı izlemiştir.

**TÜRKİYE PSİKIYATRİ
DERNEĞİ BİLİMSEL
TOPLANTILARA KATILIMI
DESTEKLEME PROGRAMI****Amaç**

Türkiye Psikiyatri Derneği (TPD) bu program ile üyesi olan uzmanlık öğrencisi veya asistanlarına psikiyatri kongrelerine katılmaları için parasal destekte bulunmayı amaçlamaktadır.

Başvuru koşulları

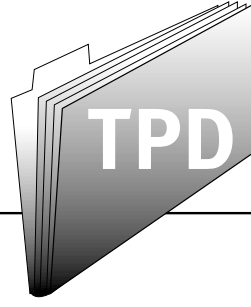
1. TPD üyesi olmak
2. Eğitim veren bir kurumda uzmanlık öğrencisi veya asistanı olmak
3. Başvurduğu bilimsel toplantı için kabul edilmiş en az bir tane birinci isim postere veya sözel bildiriye sahip olmak

Başvuru İçin Gerekli Materyal

1. Özgeçmiş
2. Önümüzdeki yıllar için yapmayı planladıklarını içeren yazı
3. Çalıştığı kurumdan eğitici konumunda olan kıdemli bir psikiyatri uzmanından adaylığını destekleyen mektup
4. Adaylar başvurdukları bilimsel toplantıya katılım için gerekli olan giderlerini (yol, kayıt, konaklama) ayrıntılı olarak her kalem için belirtmelidirler.
5. Adayın sunacağı bildiri veya posterin tam metni ve (varsa) kabul belgesi
6. Kişi başvurduğu tarihten önce kongre için bir başka kuruluş veya kişiden parasal destek (kısmen veya tamamen) almamış olmalıdır. Eğer başvuru tarihinden sonra herhangi bir destek bulmuş ise, bu durumu en kısa zamanda TPD Merkez Yönetim Kuruluna (MYK) bildireceğini taahhüt eder.

Programın İşleyişi

Adaylar başvurularını yurtiçi kongrelerde en az 3 ay, yurtdışı kongrelerde ise 6 ay önceden yapmalıdır. Başvurular eksiksiz olarak TPD MYK bir dilekçe ve yukarıdaki belgeler ile olmalıdır. TPD MYK'ya eksik evraklı başvuruları reddetme hakkına sahiptir. TPD MYK yurtiçi kongrelerden 1 ay, yurtdışı kongrelerden ise 3 ay önce adaya sonucu bildirir.

TPD Bilimsel Çalışma Bi**TÜRKİYE PSİKIYATRİ
DERNEĞİ BİLİMSEL
ÇALIŞMA BİRİMLERİ****DR. ALİ SAFFET GÖNÜL**

TPD MYK Üyesi

webmaster@psikiyatri.org.tr

Derneğimizin kurulma aşamasında yapılan hemen her toplantıda derneğin bilimsel etkinliklere katkısı ve bunu nasıl gerçekleştireceği konusu tartışmaların odağını oluşturmuştu. Derneğimizin organlarının yapılandırılması sırasında yapılan bu tartışmalarda akla gelen soru işaretleri "Bilimsel Çalışma Birimleri"nin (BÇB) oluşturulması ile ortadan kalktı. Derneğin kurulurken en çok ilgi çeken organı yine BÇB oldu. Kuruluş aşamalarında dernek üyelerine gönderilen birer başvuru belgesi ile çok sayıda üyeye ulaşılmış ve üye kayıtları yapılmıştı. Büyük heyecan uyandıran BÇB'nin ilk yıllardaki toplantıları yoğun katılımlar ile gerçekleşti.

Birçok BÇB, hedeflendiği gibi son 6 sene içinde her Bahar Sempozyumu'nda ve Ulusal Kongrede panel, oturum, ve konferansın düzenlenmesinde rol aldı. Bu süre içinde yine birçok bilimsel araştırmannın ve aktivitenin yapılmasının hem planlayıcısı hem de uygulayıcısı oldu. Bu girişimlerin birçok alanda meyvesi alındı.

Yaşadığımız son 15 yıl içinde teknoloji ve bilimsel birikim o kadar hızlı ilerledi ki, hiç bir kurumun bu gelişmelerden etkilenmemesi söz konusu olamazdı. Özellikle üyelerinin azımsanamayacak bir kısmını asistanlar ve yeni uzmanların oluşturduğu Türkiye Psikiyatri Derneği gibi kurumlar bu

etkileşimden en fazla etkilenen kurumlar oldu. Bu yeni gelişmelere ayak uydurmak ve modern dünyada yer almak amacı ile BÇB'nin etkinliklerin artırılması amaçlandı. Bu nedenle 38. Ulusal Psikiyatri Kongresi sırasında BÇB'lerinin koordinatörleri ile çok verimli bir toplantı düzenlendi. Bu toplantının tutanaklarından önemli bölümler dernek bültenimizin bu sayısında yer almaktadır.

Her sene çok sayıda yeni üye kaydı yapılan derneğimizde, yeni yüzlerin BÇB'nde yerlerini almaları uzmanlık alanımızda bilimsel düzeyi yükseltmede çok önemli bir rol oynayacaktır. Çalışma birimlerinin bugünkü yapılarında yer alan ve aktif olan birçok üyenin, BÇB'nin ilk yıllarında asistan oldukları dikkate alınrsa, bugün yeni üye olacak ve etkin katılım gösterecek isimlerin gelecekte çalışma birimlerine yön vereceklerini düşünmek yanlış olmayacaktır. Son yıllarda yurt içi ve dışı dergilerde yayınlanan çalışmaların yine BÇB'nde yer alan kişiler tarafından yapılmakta olması da dikkat çekicidir. Şüphesiz ki BÇB'de yer almak bugün çalışmalarda ön planda yer alan araştırmacılar ile daha fazla yakınlaşma ve onların deneyimlerinden faydalanma konusunda gençlere önemli avantajlar sağlayacaktır.

Son söz olarak bir kez daha şu atasözünü hatırlamak yararlı olacaktır; "birlikten kuvvet doğar". ■

irimleri Dosyası

PSİKIYATRİ DERNEĞİ BİLİMSEL ÇALIŞMA BİRİMLERİ YÖNERGESİ

Giriş : 1. Kuruluş aşamasında, Psikiyatri Derneği Yönetim Kurulu, üyelerine, Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri Yönerge Taslağını ve üyelerin görev almak istedikleri birimleri belirtmeleri amacıyla bir anket formunu duyurmuş ve üyelerin başvuruları üzerine bu birimlerde çalışacaklar belirlenmiştir. Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri ilk toplantılarını 23-26 Nisan 1997, Antalya'da Psikiyatri Derneği Bahar Sempozyumları-1'de yapmışlar ve birim koordinatörlerini seçmişlerdir. Böylelikle, çalışma birimlerinin kuruluş dönemi Nisan 97'de tamamlanmıştır.

Amaç: 2. Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri dernek üyelerinin psikiyatryi ilgilendiren çeşitli alanlardaki bilimsel çalışmalarının düzenlenmesi ve bilimsel etkinliklerinin artırılması; değişik kurum ve bölgelerden psikiyatri uzmanlarının ve uzmanlık eğitimi görenlerin ortak bilimsel amaçlar doğrultusunda bir araya gelmelerinin sağlanması; yeni araştırmalara güdülenmeler ve yeni mesleki yardımlaşma yollarının yaratılması amacıyla kurulmuştur

Yapı : 3. Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri bir koordinatör ve üyelerinden olmak üzere en az üç kişiden oluşur.

4. Çalışma Birimi'ne yeni üyelik için başvuru , kısa özgeçmişin de eklendiği yazılı bir başvuru ile yapılır. Dernek üyesi olmayanlar bu birimlerde gözlemci üye statüsünde görev alabilirler: Gözlemci üyeler birim koordinatörü olamamaları dışında diğer üyelerle aynı statüdedirler. Her bir dernek üyesi, temel ilgi alanlarında yoğunlaşmanın sağlanması amacıyla, en çok üç birimde görev alabilir. Üyeler en

çok bir birimde koordinatör görevi üstlenebilirler.

İşleyiş : 5. Psikiyatri Derneği Bilimsel Çalışma Birimleri her yıl Psikiyatri Derneği Bahar Sempozyumu'nda bir ve Ulusal Psikiyatri Kongresi'nde bir olmak üzere, yılda en az iki toplantı yapar. Bunun dışında birimler gerekli gördükleri sayıda toplantı yapar ve çalışmalarını temel olarak haberleşme yolu ile sürdürürler.

6. Çalışma Birimleri Psikiyatri Derneği Bahar Sempozyumu'nda yaptığı toplantısında gelecek bir yıl için eşgüdümü sağlayacak koordinatörünü seçer; yürütecekleri etkinlikleri planlar; yeni üyelik için başvuruları oylar. Çalışma Birimi koordinatörleri aynı dönem içinde yalnızca bir birimde koordinatörlük yapabilir. Çalışma Birimi Koordinatörleri o birimin yapacağı etkinlikleri Yönetim Kurulu'nun onayı ve işbirliği içinde yürütür. Çalışma Birimleri, bilimsel kongreler için panel ve sempozyum düzenlemek, önermek; değişik eğitim etkinlikleri düzenlemek; yayın hazırlamak gibi etkinlikler yürütebilir.

7. Çalışma Birimi Koordinatörü Psikiyatri Derneği Bahar Sempozyumu'nda yapılan toplantı sonunda, bir önceki yılın çalışmalarını ve gelecek yıl için planlanan etkinlikleri özetleyen; birim üyelerinin listesini içeren Çalışma Birimi Yıllık Raporunu bu sempozyumdaki ilgili oturumda sözlü olarak ve Psikiyatri Derneği Yönetim Kurulu'nun onayına yazılı olarak sunar. Psikiyatri Derneği Yönetim Kurulu bu raporları ilk toplantısında görüşür; planlanan etkinlikler açısından gerekli gördüğü değişiklikleri yapar; Çalışma Birimi koordinatörüne ve Psikiyatri Derneği Bülteni aracılığıyla tüm üyelere duyurur. Çalışma Birimleri yapacakları tüm etkinliklerden, koordinatörleri nezdinde, Psikiyatri Derneği Yönetim Kurulu'na karşı sorumludur. ■

7. BAHAR SEMPOZYUMU ÖDÜLLERİ

Türkiye Psikiyatri Derneği 7. Bahar Sempozyumu'nda aşağıda belirtilen ödülleri verecektir.

1. Türkiye Psikiyatri Derneği Araştırma Projesi Teşvik Ödülü

Bu ödül Lilly İlaç Ticaret Ltd Şirketi tarafından desteklenmektedir.

2. Türkiye Psikiyatri Derneği En İyi Araştırma Ödülü

Bu ödül 7. Bahar Sempozyumu'na gönderilen poster bildiriler arasından seçilen araştırmalara verilecektir. Servier İlaç San. A.Ş. tarafından desteklenmektedir.

3. Türkiye Psikiyatri Derneği Duygudurum Bozuklukları Araştırma Ödülü

Bu ödül 7. Bahar Sempozyumu'na gönderilen ve duygudurum bozuklukları alanında yapılmış çalışmalarını sunan poster bildiriler arasından seçilen araştırmalara verilecektir. Organon İlaçları A.Ş. tarafından desteklenmektedir.

Ödüller için son başvuru tarihi 14 Şubat 2003 dür. Başvurular Bahar Sempozyumu Bilimsel Sekreteriyasına yapılacaktır. Ayrıntılı bilgi Bahar Sempozyumu duyurularında yer almaktadır.

TPD
web sitesini
ziyaret
ettiniz mi?

www.psikiyatri.org.tr

A. BOZUKLUKLAR**A01. Anksiyete Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi**

Prof. Dr. Raşit Tükel
İstanbul Üni. İstanbul Tıp Fak
Psikiyatri AD, Çapa, İstanbul

A02. Duygudurum Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. E. Timuçin Oral
Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları
Hastanesi
5. Psikiyatri Birimi K4 Blok Katz
Bakırköy 34747 İstanbul

A03. Şizofreni ve Diğer Psikotik Bozukluklar Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Köksal Alptekin
Dokuz Eylül Üni. Tıp Fak. Psikiyatri
Anabilim Dalı
35340 Balçova, İzmir.
Tel: o. 232. 2595959'dan 4157
E-posta: koksak.alptekin@deu. edu. tr

A04. Alkol Madde Kullanım Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. İlhan Yargıç
İstanbul Tıp Fakültesi
Psikiyatri Anabilim Dalı
Çapa, 34390 İstanbul, TR
Tel: 212 531 2621 cep: 532 277 3804
URL: <http://www.alkolmadde.com>

A05. Organik Mental Bozukluklar Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Ömer Aydemir
Celal Bayar Üni. Tıp Fak.
Psikiyatri A. D. Manisa
Tel & Fax: 0-236-2350357
e-posta: soaydemir@hotmail. com

A06. Kişilik Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi

Uzm. Dr. Zeynep Atbaşoğlu
Compos Mentis Billur sok 5/3
Kavaklıdere
Ankara

A07. Psikiyatri Derneği Bebeklik ve Çocukluk Çağı Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi

Bu birim katılanların görüşü doğrultusunda Co4. Psikiyatri Derneği Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Bilimsel Çalışma Birimi'ne katılmıştır.

A08. Cinsel Bozukluklar Bilimsel Çalışma Birimi

Doç Dr. Cem İncesu
Gümüş Sok. Kır Ap. A Blok D:30
2. Ulus / İstanbul

A09. Dissosiyatif Bozukluklar Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Vedat Sar
İstanbul Tıp Fakültesi
Psikiyatri Kliniği 34390 Çapa İstanbul
Tel: 0212 534 01 29 Fax: 0212 235 19 50
e-posta vsar@istanbul. edu. tr

A10. Somatoform Bozukluklar Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Zeliha Tunca
Dokuz Eylül Ü Tıp F Psikiyatri AD Narlıdere
35340 İzmir

A11. Uyku ve Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi

Prof Dr. Hamdullah Aydın GATA Psikiyatri AD
Etilik 06010 Ankara

A12. Yeme Bozukluklar Bilimsel Çalışma Birimi

Uz. Dr. Buket Cinemre :
Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi
Psikiyatri AD Antalya
e-mail : cinemre95@yahoo. com

B. SAĞALTIMLAR**B01. Psikoanalitik Psikoterapiler Bilimsel Çalışma Birimi**

Doç. Dr. Işıl Vahip
Ege Üniversitesi Psikiyatri Anabilim Dalı
35100 Bornova İzmir

B02. Bilişsel Davranışçı Psikoterapiler Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Mehmet Z. Sungur
Yazmacı Tahir sok. Serra apt 12/6
Suadiye/İstanbul

B03. Aile Terapileri Bilimsel Çalışma Birimi

Dr. Verda Tüzer
Ankara Numune Hastanesi 1. Psikiyatri
Kliniği Sıhhiye/Ankara
E-posta: verdatuzer@yahoo. com

B04. Bireysel Psikoterapiler Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Neşe Kocabaşoğlu
İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp
Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı İstanbul

B05. Grup Psikoterapileri Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Erol Göka
Adakale sokak 22/16
Kızılay, Ankara

B06. Sağaltım Teknikleri ve Sorunları Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Cem Atbaşoğlu
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı Ankara

Bo7. Psikofarmakoloji ve Somatik Sağaltımlar Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Murat Rezaki
Hacettepe Ü. Tıp Fak., Psikiyatri A. D. ,
Ankara
Tel: 312-3108693

Bo8. Koruyucu Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Doç Dr. Mustafa Sercan,
Halaskargazi Cad. 286 /9 80260 Şişli /
İstanbul
Tel: 212- 248 13 09 - 225 58 95
Faks: 212- 296 15 44
e-posta: msercan@isbank. net. tr

Bo9. Psikiyatride Rehabilitasyon Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Haldun Soyğür
Bilkent 1 konutları E1/16, Bilkent Ankara

C. ALT / YAN UZMANLIK ALANLARI

Co1 . Acil Psikiyatri Çalışma Birimi
Bu birim katılanların görüşü doğrultusunda (D20) Psikiyatri Derneği Krize Müdahale ve İntiharı Önleme Bilimsel Çalışma Birimi'ne katılmıştır.

Co2. Adli Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Doğan Yeşilbursa

Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi

Adli Psikiyatri Birimi
Bakırköy 34747 İstanbul
e-mail: dyesilbursa@hotmail.com

Co3. Biyolojik Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Bilgen Taneli
Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı, Bursa

Co4. Gelişimsel Psikopatoloji Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Emine Z. Kılıç
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk
Psikiyatrisi Anabilim Dalı, Dikimevi , Ankara

Co5. Geriyatrik Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Engin Eker
Cerrahpaşa Tıp Fak Geropsikiyatri Bilim Dalı.
K. M. Paşa, İstanbul
Fax: 0212 588 52 52

Co6. Konsültasyon-Liyezon Psikiyatrisi Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Çiğdem Aydemir
Ankara Numune Hastanesi 1. Psikiyatri
Kliniği Ankara

Çalışma Birimleri ve Koordinatörleri

C07. Kültürlerarası Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Can Cimilli
Dokuz Eylül Ü Tıp Fak., Psikiyatri AD
Balçova-İzmir 35340

C08. Nöropsikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Murat Rezaki
Hacettepe Ü. Tıp Fak. , Psikiyatri A. D. ,
Ankara, Tel: 312-3108693

C09. Sosyal Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Işık Sayıl
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı , Cebeci / Ankara

D. ÖZEL ÇALIŞMA ALANLARI

D01. Sınıflandırma ve Tanısal

Değerlendirme Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Soli Sorias
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı 35100 Bornova İzmir

D02. Genel Hastane Psikiyatrisi Bilimsel Çalışma Birimi

Genel Hastane Psikiyatrisi" çalışma birimi olarak, çalışmanın daha kapsayıcı olması bakımından bu birimin "Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi" çalışma birimine aktarılmıştır.

D03. Ruh Sağlığı Hastanelerinde Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

D04. Birinci Basamak Hekimliğinde Psikiyatri Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Aytül Çorapçioğlu
Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
Psikiyatri Anbilim dalı , Kocaeli

D05. Kadın ve Ruh Sağlığı Bilimsel Çalışma Birimi

Dr. Ayşegül Aksakal
SSK Göztepe Hast.
Hızır Bey Cad. Yalvaç Sok. Barış Apt.
No:11/10 Göztepe/İstanbul

D06. Medya ve Ruh Sağlığı Bilimsel Çalışma Birimi

D07. Psikiyatri Eğitimi Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Atilla Soykan
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı , Ankara

D08. Psikiyatri Tarihi Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. İsmet Kırpınar
Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
ABD25240 Erzurum

E-posta: ismeterzurum@superonline.com
D09. Psikiyatri ve Ekoloji Bilimsel Çalışma Birimi

D10. Psikiyatri ve Felsefe Bilimsel Çalışma Birimi

Dr. Özgür Karaçam
Ege Üni. Sağlık, kültür ve sor Daire Fak.
Bornova-İZMİR
E-posta: ozgur-karacam@usa.net

D11. Psikiyatri ve İnanç Sistemleri Bilimsel Çalışma Birimi

D12. Psikiyatri ve Sanat Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Melike Güney
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı , Ankara

D13. Psikiyatride İnsan Hakları ve Etik Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Doğan Şahin
İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi, Psikiyatri
Anabilim Dalı, Çapa / İstanbul
e-posta: dsahin60@turk.net

D14. Psikiyatrik Araştırma Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. E. Timuçin Oral
Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi
5. Psikiyatri Birimi K4 Blok Kat2
Bakırköy 34747 İstanbul

D15. Psikiyatrik Epidemiyoloji Bilimsel Çalışma Birimi

Doç. Dr. Levent Küey
Beyoğlu Hastanesi Psikiyatri Uzmanı
Beyoğlu / İstanbul
E-posta: kueyl@superonline.com

D16. Psikiyatrik Genetik Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Ercan Abay
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı, Edirne

D17. Psikiyatride Psikofizyoloji ve Nöropsikoloji Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Bilgen Taneli
Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı Bursa

D18. Psikiyatride İnsan Bilimleri Bilimsel Çalışma Birimi

D19. Krize Müdahale ve İntiharı Önleme Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Işık Sayıl
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri
Anabilim Dalı Ankara

D20. Psikiyatri ve Dil Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Can Cimilli
EDEÜTF Psikiyatri AD
Balçova-İzmir 35340

D21. Afet Psikiyatrisi Bilimsel Çalışma Birimi

Prof. Dr. Şahika Yüksel,
Doç Dr. Mustafa Sercan,
Dr. Figen Karadağ,
Dr. Haşmet Işıklı,
Dr. Yeşim Can

Yazışma Adresi: Halaskargazi Cad.

286 /9 80260 Şişli / İstanbul

Tel: 212- 248 13 09 - 225 58 95

Faks: 212- 296 15 44

e-posta: msercan@isbank.net.tr

D22. Türkiye Psikiyatri Derneği Asistan Çalışma Birimi

Dr. Defne Turan
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
Psikiyatri Anabilim Dalı 35100
Bornova İzmir

Bilimsel çalışma birimlerine

katılmak isteyen üyelerimiz, ilgili birimin koordinatörü ile ilişkiye

geçebilirler. Koordinatörleri

olmayan birimler, üye sayılarının

azlığı nedeniyle koordinatör

seçmeyen birimlerdir. Bu birimlerde

yer almak isteyen üyelerimiz merkez

yönetim kuruluna

webmaster@psikiyatri.org.tr

adresine elektronik posta yolu ile

başvurabilirler. Yönerge gereği üye

olunabilecek bilimsel çalışma birimi

sayısı 3 ile sınırlandırılmış olup, üye

olunmayan çalışma birimlerine

gözlemci üye veya ortak çalışmacı

olarak katılmak mümkündür.

TPD-BÇB Koordinatörleri 38. UPK'nde toplandı

38.

Ulusal Psikiyatri
Kongresi sırasında 24
Ekim 2002 Perşembe
günü Bilimsel Çalışma

Birimi Koordinatörleri (BÇB-K)
toplantıya çağrılmış ve Prof. Dr.
Hamdullah Aydın, Prof. Dr. Can
Cimilli, Doç. Dr. Erol Göka, Doç. Dr.
Peykan Gökalp, Doç. Dr. Levent
Küey, Prof. Dr. İsmet Kırpınar, Prof.
Dr. Raşit Tükel, Doç. Dr. Başak Yücel
katılmıştır.

TPD-MYK, BÇB'den sorumlu MYK
üyesi Dr. Ali Saffet Gönül, 7. Bahar
Sempozyumu Sekreteryası adına Doç.
Dr. Kültegin Ögel, TPD İkinci Başkanı
Doç. Dr. Mustafa Sercan tarafından
temsil edilmiştir.

Toplantının amacı, TPD'nin organları
olarak BÇB'lerin

1- Aralarında deneyim paylaşımı,
karşılıklı etkileşme, işbirliği
yapabilmeleri,

2- Etkinleşerek bir çekim odağı
oluşturabilmeleri,

3- TPD-MYK ile yakın ilişkisinin
sağlanabilmesi,

4- Öneri, sorun ve isteklerinin dile
getirilmesiydi.

Bu toplantıda;

1- BÇB'lerin etkinliklerinde beklenen
yükselmenin görülmemesinde aynı
konularda kurulmuş derneklerin
bulunması ve aynı kişilerin her iki
tarafa çalışmalarının payı olduğu
söylenildi. Bunun yanında, derneklerin
çoğunlukla çoğul-disiplinli (multi
disipliner) bir yapı sergilediği
vurgulandı. BÇB içinde yapılacak
olanların psikiyatriye özgü olana
yoğunlaşmak, ya da psikiyatri dışı
alanlardan psikiyatriye bilgi aktarmak
işlevi yönünden önemli olduğu
vurgulandı.

2- Psikiyatri alanındaki kongre ve
dergilerin yanında derneklerin de
azaltılması gerektiği BÇB'lerin
etkinliğini artıracak yöntemin bu
olduğu savunuldu. Ancak bu görüş
genel kabul görmedi. Kongre ve
dergilerin özel alanlarda işlevli olduğu
sürece etkinliğini sürdürmesinin yararlı
olduğu, öte yandan bir dernekte ve bir
BÇB'de çalışan meslektaşlarımızın her
ikisinin işlevini ayrı ayrı tanımlayarak
çalışabileceği vurgulandı.

3- BÇB'leri özendirici düzenlemelere
gereksinim olduğu; TPD-MYK'nın
BÇB'lerin denetim ve eşgüdümünü
sağlamamasının eksiklik olduğu öne
sürüldü. BÇB Koordinatörlerinin
BÇB'yi canlı tutma işlevi bulunduğu,
bazı BÇB'ler için Koordinatör
Yardımcısı, Genel Sekreter vb.
değişikliklere olanak tanınmanın doğru
olduğu, yalnızca Bahar
Sempozyumları'nda değil, Ulusal
Psikiyatri Kongreleri'nde de BÇB
önerilerine öncelik tanınması gerektiği
ileri sürüldü.

4- Bahar Sempozyumları için BÇB'lerin
yalnızca öneri getirme işleviyle sınırlı
kalmamasını, çalışma alanında BÇB dışı
gelen önerilerin de danışıldığı bir
kurum olması gerektiği öne sürüldü.

5- BÇB'lerin ve BÇB'lere katılımın
teşvik edilmesinin esas alınması
gerektiği, etkinliğini artıran BÇB'lerin
TPD-MYK'nın bilgisi altında başka
kurumlarla yazışma yapabileceği,
bunun için TPD-MYK'nın antetli
kağıdında MYK üyelerinin adlarının
bulunması gerektiği, BÇB'ler için de
aynı formatta antetli kağıt
yaptırılabilirliği savunuldu.

6- Bahar Sempozyumları'nda BÇB
toplantısı yapılması ve bu toplantıda
koordinatörlerin rapor sunumunun

yeniden konulması gerektiği söylendi.
Bahar Sempozyumları'ndaki BÇB
toplantılarına yoklama kağıdı ve rapor
kağıdı konması uygulamasının
sürdürülmesi önerildi.

7- TPD Bülteni'ne BÇB'lerden haber,
BÇB koordinatörlerinden yazı
alınabilecek bölümler açılması önerildi.
Böyle bir girişimin teşvik edici olacağı
belirtili.

8- BÇB'lerin asıl etkinliğini kendi
arasında haberleşerek, kongre ve
sempozyumlar dışında toplanıp
çalışarak sağladığını, bu çalışma
modelinin tanıtılması ve
yaygınlaştırılması gerektiği ifade edildi.

9- BÇB'lerin yeni asistanlarca
tanınmadığı, "Uzmanların, öğretim
görevlilerinin yer aldığı asistanların
giremeyeceği" yerler olarak algılandığı
iletildi. Genel olarak TPD'nin iç yapısı
ve organlarının tanınmadığı görüşü
ifade edildi. Bahar Sempozyumlarında
bir günün TPD yapı, işlev, toplantı vb.
çalışmalarına ayrılması önerildi. Ya da
asistan meslektaşlarımıza BÇB'leri
tanıtacak bir oturum düzenlenmesinin
yararlı olacağı belirtildi.

10- BÇB'lerin bazılarında üye ve
koordinatör değişimi olduğu halde
Web sitesinde değişikliklerin yer
almadığı, bu listelerin güncellenmesi
önerildi. Koordinatör ad ve adreslerinin
yayımlanmasının BÇB'lere yeni katılımı
teşvik edeceği, böyle bir listenin Bahar
Sempozyumu duyurusu ile birlikte
postalanması önerildi.

11- "Genç psikiyatrist bursu"
konulmasının BÇB'lere katılımı
artıracağı görüşü öne sürüldü.

Duygudurum Bozuklukları Çalışma Birimi Etkinlikleri

Doç. DR. TIMUÇİN ORAL

Duygudurum Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi, bu birimlerin kurulduğu ilk günden başlayarak oldukça planlı ve saptadığı hedeflere yönelik çalışmalar gerçekleştirmiştir. İlk koordinatörü Prof. Dr. Nevzat Yüksel döneminde isim ve adres listeleri ile çeşitli kurumlardan bu alanda çalışan merkezler derlenmiş, ikinci koordinatörü Prof. Dr. Simavi Vahip döneminde derlenen adreslerden bilimsel çalışma birimleri içinde ilk olarak elektronik haberleşme grubu oluşturulmuştur. Halen www.yahogroups.com\duygudurum adresinde faaliyet gösteren grubun 50'nin üzerinde üyesi bulunmaktadır. Yine bu dönemde bir başka ilk gerçekleştirilerek ilk kez sağaltım kılavuzları hazırlanması fikri ortaya atılmış ve bu yönde çalışmalara başlanılmıştır. Ayrıca tüm ülkede duygudurum bozuklukları alanında çalışan merkezlerin listesi oluşturulmuş, ortak çalışmalar gerçekleştirmeye yönelik ortak kullanılabilir kayıt formlarının hazırlanmasına başlanmıştır. Halen koordinatörlüğü yürütmekte olan Doç. Dr. E. Timuçin Oral döneminde de planlanan bu hedeflerin gerçekleştirilmesi çalışmaları sürmektedir. Bu hedeflerin ilki olan "İki Uçlu Bozukluk Sağaltım Kılavuzu" tamamlanmış basım aşamasına gelinmiştir. Kılavuzun editörlüğü Prof. Dr. Olcay Yazıcı ve Prof. Dr. Simavi Vahip tarafından yapılmıştır. Bunun hemen ardından da "Depresyon

Sağaltım Kılavuzu" oluşturmak için çalışmalar başlamıştır. Prof. Dr. Olcay Yazıcı ve Doç. Dr. Ayşegül Özerdem tarafından kaleme alınan ve bilimsel çalışma birimi üyelerinin ve sempozyum katılımcılarının önünde tartışılarak son şekli verilen ortak kayıt formu tamamlanmış ve tüm merkezlere dağıtılmadan önce bir bilgisayar programı haline getirilmesi amaçlanmıştır. Halen programın yazım çalışması devam etmektedir. Bu sayede hem ortak çalışmalar için aynı biçimde ve özellikle veri toplanması mümkün olabilecek, hem de hastaların yurt içinde yer değiştirmeleri durumunda gittikleri yere de hastalıkları ve tedavileri ile ilgili bilgilerin eksiksiz ulaşması sağlanacaktır.

Duygudurum Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi hem kılavuzların oluşumunda hem de ortak kayıt formunun yazılmasında şu yolu izlemiştir: Ulusal Kongrelerde konuya hazırlık oluşturacak bir panel yapılmış, ardından oluşturulan çekirdek çalışma grubu tarafından kılavuzun hazırlanması ve literatür taraması gerçekleştirilmiş, hazırlanan taslak Bahar Sempozyumunda tartışılmış, ardından oluşturulan anket hem toplantılar sırasında bireysel olarak tüm meslektaşlarımıza hem de Türkiye'deki tıp fakülteleri anabilim dalı başkanlıklarına ve bakanlık eğitim hastanelerinin başhekimliklerine gönderilmiş, alınan yanıtlarla taslakta değişiklikler yapıldıktan sonra ikinci biçimiyle bu kez Ulusal Kongrede katılımcıların, Türkiye'de duygudurum alanında çalışan uzmanların ve özel devlet kurumlarının bu alanda çalışan merkez temsilcilerinin katılımı ile tartışılarak son şekli verilmiştir.

Son olarak bilimsel çalışma birimi ve Hacettepe Tıp Fakültesi'nden Doç. Dr. Nurten Akarsu'nun bir araya gelerek oluşturdukları Bipolar Bozukluklar Genetik Konsorsiyumu ile Türkiye çapında genetik araştırma yapılabilmesine olanak sağlayacak bir iş birliğinin temeli atılmıştır. Bu çerçevede de ortak çalışma yürütebilmeye olanak sağlayacak, dil birliği oluşturmayı hedefleyen, tanı ve izlemede kullanılan araçların standardizasyonunu sağlamak için "Merkezler ve bireylerarası güvenilirliği artırmaya yönelik uygulamalı eğitim toplantısı" 28-29 Eylül 2002'de Ankara'da derneğimizin genel merkez binasında yapılmıştır. İki günlük program içinde Dr. N. Akarsu tarafından aile ağacı ("Pedigree") analizi, Dr. S. Sorias tarafından SCID kullanımı, Dr. F. Akdeniz tarafından Yapılandırılmış Hamilton Depresyon Derecelendirme Ölçeği eğitimi, Dr. A. Uluşahin ve Dr. S. Özer tarafından SADS eğitimi, Dr. A. Özerdem tarafından Young Mani Derecelendirme Ölçeği eğitimi ve yine Dr. A. Özerdem ve Dr. O. Yazıcı tarafından da Standart Bilgi Toplama formu ve nasıl kullanılacağı anlatılmıştır.

Duygudurum Bozuklukları Bilimsel Çalışma Birimi halen yukarıda söz edilen projelerin gerçekleştirilmesine yönelik faaliyetlerini sürdürmektedir. ■

Türkiye Psikiyatri Derneği Bülteni

Türkiye Psikiyatri Derneği adına sahibi
Savaş Kültür

Yazı İşleri Müdürü
Berna Uluğ

Yayın Kurulu
Ali Saffet Gönül
Mustafa Sercan
Sezai Berber
İsmet Kırpınar
Kültegin Ögel

Yazışma adresi
Tunus Cad. No. 59/5
Kavaklıdere, Ankara
Tel. 0-312 468 74 97
0-312 426 04 53

Tasarım ve Uygulama
bayt ltd. şti.
Tel. 0-312 431 30 62
Faks 0-312 431 36 02

Baskı
Pozitif Matbaacılık ltd. şti.
Tel. 0-312 395 21 17

TOPLANTI-KONGRE

7-9 Mart 2003, 13. Ulusal Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kongresi, Bilkent Otel, Ankara. *Başvuru:* Yrd. Doç. Dr. Tümer Türkbay, GATA Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD., Etlik, 06010, Ankara. Tel: 0312 304 45 64, Faks: 0 312 304 45 67 e-posta: tt1968@yahoo.com, tturkbay@gata.edu.tr

13-15 Mart 2003, 5. Ulusal Bakırköy Günleri, Grand Cevahir Otel ve Kongre Merkezi İstanbul-Türkiye. *Başvuru:* Dr. Nihat Alpay, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi 34747 Bakırköy İST. e-posta: ruhsinir@turknet.psikiyatri@turknet

15-17 Mart 2003, 4th ECNP workshop, Neuro-psychopharmacology of addiction. Nice, Fransa. *Başvuru:* Secretariat: ECNP-Office PO. Box 85410 35 08 AK Utrecht the Netherlands. Tel: +31 30 25 38 567, Faks: +31 30 25 38 568. e-posta: secretariat@ecnp.nl. web: http://www.ecnp.nl

28-30 Mart 2003, 6th Workshop on Costs and Assessment in Psychiatry Mental Health Policy and Economics: The Value of Research, Venice Scuola Grande di San Giovanni Evangelista. *Başvuru:* International Center of Mental Health Policy and Economics (I.C.M.P.E) Via Daniele Crespit 20123 Milano, İtalya, Tel/Faks: 39 02 58 10 69 01, e-posta: info@icmpe.org

17-19 Nisan 2003, Uluslararası Katılımlı Psikanalitik Bakış Sempozyumu, Travma ve Yaratıcılık, İTÜ Sosyal Tesisleri, Maçka, İstanbul Düzenleyen: Vamik Volkan, Psikanaliz ve Psikanalitik Psikoterapi Çalışma Grubu (web sitesi: only.at/volkan), Türkiye Psikiyatri Derneği İstanbul Şubesi *Başvuru:* Artı organizasyon. Tel: 0 212 2924417, Faks: 0 212 245 63 58 e-posta: arti@arti organizasyon.com

24-27 Nisan 2003, 12th Annual Conference of the IAFP, Arnhem, Hollanda. International Association for Forensic Psychotherapy. mail to: Thuygen@overamstel.dji.minjus.nl www.iafp2003.com

26-30 Nisan 2003, International Conference on Stress and Affective Disorders, Lozan, İsviçre. *Başvuru:* International Conference on Stress and Affective Disorders, c/0 Kenes International, 17, rue du Cendrier, P. O. Box 1726, CH-1211, Geneva 1, Switzerland. Tel: +41 22 908 04 88, Faks: +41 22 732 28 50 e-posta: info@stresscongress.info www.stresscongress.info

30 Nisan-4 Mayıs 2003, Bahar Sempozyumları VII. Kemer, Antalya. *Başvuru:* Flap Tour, Metin Tansu. Cinnah Caddesi, No:42, 06690 Çankaya, Ankara. Tel. 0-312 4420700, Faks: 0-312 440 77 99. e-posta: aysin@flaptour.com.tr

7-11 Mayıs 2003, 4. Ulusal Biyolojik Psikiyatri Kongresi, Ankara. Tel. 0-312-

3044501 e-posta: abozkurt@gata.edu.tr.

17-22 Mayıs 2003, APA Annual Meeting San Francisco, CA "The Promise of Science, The Power of Healing"

22-25 Mayıs 2003, VIII ECOTS, European Societies for Traumatic Stress Studies, Berlin berlin@cpo-hanser.de trauma-conference@kfb-berlin.de www.estss.org

Haziran 2003, 12. Anadolu Psikiyatri Günleri, Elazığ. *Başvuru:* Yrd. Doç. Dr. Murat Kuloğlu, Yrd. Doç. Dr. Murad Atmaca, Fırat Üniversitesi Fırat Tıp Merkezi, Psikiyatri Kliniği, 23119, Elazığ. Tel: 0 424 233 35 55, Faks: 0 424 2388096 e-posta: kuloglum@yahoo.com, matmaca-p@yahoo.com, *Kayıt:* Metin Tansu, Flap Tour, Cinnah Caddesi No: 42. 066 90 Çankaya, Ankara. Tel:+312 442 07 00, Faks: +312 440 77 99 e-posta: metin@flaptour.com.tr

23-24 Ağustos 2003, Pre-Congress, 25-29 Ağustos 2003, the 15th International Congress of the International Association of Group Psychotherapy, The Crossroads of Culture: Where Groups Converge. Lütfi Kırdar Convention and Exhibition Center, İstanbul, Türkiye. *Başvuru:* Kubaba Tourism Travel Agency, Güniz Sokak, No:44/1, Kavaklıdere, 06700, Ankara, Türkiye. Tel: +90 312 428 04 00, Faks: + 90 312 428 03 05 e-posta:(precongress)kubaba@tr.net, (congress)esb@kubaba.net web:www.iagpcongress.org

20-24 Eylül 2003, 16th ECNP (European College of Neuropsychopharmacology) Congress, Prag, Çek Cumhuriyeti. *Başvuru:* 16th ECNP Congress Organising Secretariat, Congrex Holland BV, P.O. Box 302,1000 AH, Amsterdam, The Netherlands. Tel: +31 20 50 40 205, Faks: +31 20 50 40 225. e-posta: ecnp@congrex.nl

14-19 Ekim 2003, 39. Ulusal Psikiyatri Kongresi, WOW Kremlin Palace, Antalya. *Başvuru:* Dr. Ümit Tural, Kocaeli ÜTF, Psikiyatri AD, İzmit, Tel: 0 262 233 59 81/1708 Faks: 0262 233 54 61, e-posta: tural@hotmail.com www.psikiyatri2003.com. *Kayıt:* Flap Tour, Cinnah Cad. No: 42, 06690, Çankaya, Ankara. Tel: 0 312 442 07 00 Faks: 0312 440 77 99 e-posta: aysin@flaptour.com.tr

14-18 Nisan 2004, 12th AEP (Association of European Psychiatrists) Congress, Cenevre, İsviçre. *Başvuru:* Association Européenne de Psychiatrie, 12ème Congrès de l'AEP, 17 Rue du Cenrier, B. P. 1726, CH-1211 Geneva 1, Switzerland. Tel: +41 22 908 0488 Faks: +41 22 732 2850 , e-posta: aep12@kenes.comwww.kenes.com/aep2004